Nevýslovné utrpení
způsobené
REVMATISMEM.
C. H. King, Water Valley, Miss.,
vyléčen
Ayer's Sarsaparillou.

"Po pět roků trpěl jsem nevýslovně revmatismem ve svalstvu. Zkusil jsem každý možný lék, radil se s nejlepšími lékaři, navštěvoval jsem přední lázně v Hot Springs, Ark., utratil jsem mnoho dolarů, bylo mně však jenom dočasně ulevováno. Zkoušel jsem ten nebo ten lék, že jsem věřil posledních dvanáct tří liber, moje levá ruka a noha byly zhrouceny svá původní formy následkem mučného

svalstva. Nemohl jsem se obléci bez cizí pomoci a pohybování mé dělo se s největším namáháním. Chuť k jídlu jsem úplně ztratil a lékaři mne ujistili, že žíti nemohu. Bolesti v některých okamžicích byly tak hrozné, že jsem dlevy nabyl pouze vstřikováním morfiau. Čty měl jsem zabalené v hlíně, síře, kaštíkách, avšak dleva jimi způsobená byla pouze dočasná. Když jsem již zkusil téměř vše, trpě nejhroznějšími mukami, počal jsem užívati AYER'S SARSAPARILLU. Během dvou měsíců počal jsem chodit bez hole. Ve třech měsících počaly tdy moje nabývati síly a během jednoho roku byl jsem vyléčen. Váha moje byla zvýšena na 165 liber a jsem přítomně schopen zastávati celodenní práci jakožto kovář železniční.

AYER'S,
JEDINÁ SVETOVÁ SARSAPARILLA.

AYEROVY PILULKY léčí bolení hlavy.

Idaho! - Idaho!

V Market Lake, Idaho,
zakládá se
česká osada,
v širokém údolí při řece Snake, v které pozemky soustavně zavodňovány jsou, tak že úrody jsou jisté každoročně, neboť ani sucho, ani mokra, ani rez, ani kroupy, aniž jakákoliv jiná pohroma úrody nezkazí.

Příští výlet odbývá se z Omahy
v útery 22. září.

Vzdálenější účastníci vyjedou o den dříve.

O další podrobnosti dopište na:

The Snake River Land & Irrigation Co.,
Market Lake, Idaho.

Přesvědčte se a nechybíte.

Následující krajané zde již zakoupili: Karel Esteřák, Barclay, Tex., 80 akrů a 2 loty v Market Lake; Jos. Ledvina 240 akrů; Jos. Egermayer 80 akrů; Fr. Pánek 160 akrů; Jos. Kůča 160 akrů; Jos. Slezák 230 akrů a block ve městě; Ant. Mach salon a 3 loty; Ant. Stuchlík 3 loty 6 akrů; F. Netz 1 lot ve městě.
H-T-D65-tf

Vhodná doba k vyhledání
rolnických . . pozemků
jest, když úroda jest na poli. Tu každý může viděti, co půda rodí. Vyjeďte si a vyhledejte si pěkné místo pro svůj domov. Stěhování do Wisconsinu zdálo se býti toto léto množnějším, než kdykoliv před tím a lidé z východu, západu a jihu vyhledávají si domovy v krásných lesních krajinách Wisconsinu. Vezme to pouze krátkou dobu a krajina tato stane se nejvýnosnější v Americe chovem dobytka a mlékařením a ti, kdož pozemek hledají, měli by jej sobě vybrati nyní, dokud jest laciný. Vlastním obrovskou rozlohu vybraných pozemků za zázračně nízké ceny. Zašlete si o knihy a mapy, pozemky tyto popisující.

K. Rosholt,
3.4x Eau Claire, Wisconsin.

— Cyklon v St. Louisu za 25 centů. Čtěte ohlášku na jiném místě.

Jussuf,
obchodník svou vlastní duší.

Od Leop. v. Sacher Masocha. Přeložil pro P. Z.

Desmofest.

"Vím o jistém člověku," pokračovala Zobejda, "s tím můžeš udělati výtečné obchody se svou duší. Je to jakýsi ruský pop a bohatý; však víš, že Rusové a Angličané jsou nejbohatší lidé na světě a neškodili svými zlatými, jde-li o získání duše. Chceš jíti k tomu popovi?"

"Ty se ještě táleš, Zobejdo, což mám vůbec ještě nějakou svoji vůli, nemusím dělat všechno, co se ti zamane? Ale postav dříve bambus do kouta."

A tak tedy šel jsem k popovi, statnému muži s mohutným vousem na bradě. Ten však to bral velice vážně, byla to nudná historie. Učil mne jako dítě a zkoušel mne a učinil-li jsem chyby, začal vždy zase znova. Ale za to bylo tentokrát rublů, mnoho rublů — leskly se jako sluníčko — inu, měli jsme z nich svou radost. Tentokráte dala se obrátit také Zobejda. Shledal jsem pohříchu pozdě, že to učinila ani tak k vůli blýštivým rublům, jako spíše k vůli krásné bradě statného popa; ale co jsem měl s křížkem po funuse dělat? A k tomu ten proklatý bambus!

Slul jsem teď tedy Nikolaj a náležel jsem k řecké, nebo jak se taky říká, k pravoslavné ruské církvi. Taky se mně to zcela dobře líbilo, tím spíše, když jsem na odporučení popovo jmenován byl na ruském konsulátě tlumočníkem a průvodčím a dostával pěkné služné.

Jen jedna věc se mi nelíbila: tak zvaný Jordán, velkonoční křest, jak je u Rusů ve zvyku. Nebyl jsem jatkéživ milovníkem studené vody a teď jsem se měl tak, jak mne pámbu stvořil, do ní vrhnouti. To bylo přes příliš.

S korouhvemi, obrazy svatých, s kaditelnicemi a zpěvem táhli popové se svým processím k řece, já uprostřed jako obětní beránek, neboť Zobejda s velikou modlitební knihou šla vedle mne — a tu nebylo žádného vyváznutí. V procesí bylo mnoho ruských sedláků, kteří z daleké dálky, mnozí dokonce pěšky, k svatému hrobu připutovali. S těmi také nebylo radno žertovati. Zpívali své hymny plnýma prsoma svými hlubokými bassovými hlasy a hleděli temně před se ve své náboženské horlivosti.

Při velebném zpěvu — neboť oni zpívají krásně, pravoslavní Rusové — začal špektákl. Jako šílení vrhali se bradatí sedláci do vody a jiní Rusové následovali jejich příkladu. "Nuže," pravil ke mně pop, můj ochránce, "ku předu, což chceš zůstati nazpět? Rychle do vody, jako nově obrácený musíš dáti na jevo svou horlivost." Cvakaly mi zuby, bylo mi přišerně zima při pohledu na tu spoustu vody, ale nastoupil jsem a připravoval se k ponoření. Trvalo to však trochu dlouho, nežli jsem nabyl jak se patří kuráže. Tu mne moje žena strčila do zad a žbluňk! byl jsem v Jordánu a mrskal sebou ve vodě jako tonoucí žába."

"Ale poslyš, Jussufe, vždyť žába přece vůbec nemůže utonouti!"

"Však jsem také neutonul, pane, jinak bych nešel tak vesel po vašem boku a nevypravoval bych vám své obchodní příběhy.

Tenkrát jsem pochodil dosti špatně; vzdor vší opatrnosti zastal jsem v kostele dva duchovní, jednoho katolického a jednoho pravoslavného. Oba přišli ke mně, jeden jmenoval mne Johannes, druhý volal na mne Nikolaji — a to ostatní můžete si domysliti. Málo mi pomohlo, že jsem se dal na útěk. Pop pověděl to ihned mé krásné Zobejdě a když jsem se přištrachal domů, byl už bambus pohotově.

Tentokrát nepopudila mě nutnost, nýbrž jakási zuřivost proti popské víře, abych se k pravoslavné církvi obrátil zády a dal se přijmouti do anglikánské. Zobejda upokojila se ihned, jakmile viděla, že Anglie jest ještě výnosnější nežli Rusko.

Obrátila mne jakási anglická dáma, nikoli mladá, také ne hezká, hubená, vysoká, s rukama a nohama, jaké asi mívali kdysi kanaanští obrové, a s černým vlasem, který na slunci zdál se hořeti. Ostatně byla to dobrá dáma, jenom že se příliš mnoho modlila a také mne k modlení měla. Od ní dostal jsem jméno Abraham. Obtížné byly její výlety v okolí Jerusalema. Dobrá ta dáma vzala si do hlavy zachrániti co možno nejvíce duší. Když ji ještě horečka zachvátila, vlezli jsme na dva zbožné mezky, třetí pak nesl náklad biblí od anglické biblické společnosti v různých jazycích, různých léků, užitečných maličkostí pro domácnost a hraček. Provázelo nás půl tuctu ozbrojených beduinů. Zpívajíce hlasitě žalmy, putovali jsme po všech a když mladí i starší se kolem nás seskupili, proslovila zbožná dáma nejdříve krásné kázání, pak rozdávala léky, malé dárky a hračky a na konec přišla řada na bible. Jednou jsem zůstal zpátky, bych viděl, co ti lidé s dary těmi učiní; a tu zřel jsem se srdcem zkormouceným, že všecko ostatní si ponechali, ale bible hned zase zabázeli.....

Když dobrá Angličanka odjela, udělal jsem se svou duší nový obchod. Stal jsem se Koptem a dostal jméno Hanna. A tu se mne jedna věc prazvláště dotýkala. Jednak to, že na kostelních obrazech bylo všecko černé, bůh otec, svatá matka, Ježíš, apoštolové, svatí. Ještě méně se mi zamlouvala kajícná cvičení. V tom jsou Koptové ještě strašlivější, nežli pravoslavní Rusové. To nebylo nikterak tak fortelné postění se jako u mnichů v hnědých kutnách, nikoli, to byla poloviční smrt hladem. Přižíval jsem se v době postní, kdy jsem takořka od vzduchu žíti musel, jako strašidlo a musel jsem nad to viděti, jak moje žena jedla s nejlepším apetitem, neboť ona se ovšem Koptankou nestala. Ta má za ušima! Ještě strašlivější než postění se byla pro mne kajícná cvičení v kostele; to jsme museli v řadách ležeti na studených kamenech a jiní dusali po nás do kola jako osli při mlácení obilí, a když jsme vstali, byli jsme opravdu jako zmláceni, pak jsme museli zpívati žalmy až do ochraptění a do třetice všeho dobrého přišla tak zvaná disciplina, bičování.

Věru, můj hřbet je už láskyplnou bambusovou činností mé ženy dostatečně otužený, ale důtky, to je pravý škorpion — to kouše a pálí a štípe, je to právě tak, jako by nám pardal drápy do zad zavrtával a opět vyškuboval a opět znovu drásal. Když se opět blížil čas kajících cvičení, vzal jsem roha a slavnostně se zřekl své strasti plné víry. Zobejda ovšem se proto zlobila, ale vůči týznění u Koptů byl mi bambus pravým osvěžením.

Jest to rozhodně nejpříjemnější, může-li člověk nemlácen putovati životem. Nemůže-li však tomu býti jináče, jest každým způsobem příjemnější, býti bit od krásné ženy, nežli od dvou černých pekelných chlapů.

Na štěstí nalezl jsem teď německého učence, protestanta, který mě obrátil a dal mi jméno Martin. Cestuje po zaslíbené zemi a zapisuje si důkladně vše, co vidí a slyší. Myslím, že z toho bude později hezky tlustá kniha. Jsem jeho famulus — tak on mně totiž říká — doprovázím jej a posluhuji mu ve všem. Mně se zdá jeho církev nejlepší, mám pěkný plat, a ještě lepší je to, čeho při tom nemám, totiž žádné dlouhé modlení, žádné zpívání žalmů, žádný velkonoční křest, žádný půst a přede vším žádné výprasky. Myslím, že o toho setrvám, tím spíše, protože bambus od té doby zase už je obalen pavučinami — —.

Potud můj přítel Jussuf, který se mi z počátku zdál býti ojedinělým zjevem. Ale shledal jsem záhy, že zvláštní tento obchodník není jedincem, nejméně už originálem, nýbrž typem dosti rozšířeným. Jestiť pochopitelno, že horlivé dušičky víry, kterou pokládají za samospasitelnou, snaží se rozšiřovati, ale můj Jussuf ukazuje, kam obrácovací zuřivost vede. Zbožní mužové z Ženy, kteří s tak obdivuhodnou obětavostí v cizích zemědílech černochy, beduiny, Indy a Číňany obracetí se snaží — nemají oni ve vlastní zemi žádnou úlohu, kterou by měli plniti? Není v jejich vlastních zemích chudých a zoufalých, vůči nimž by účinná lidumilnost spíše byla na místě? A prostředky, jichž se používá, nezdají se mi také býti vždycky správnými, neboť vychovávají pokrytce a lišáky, jako je náš Jussuf.

Panu Vojtovi Chládkovi v Dunlap, Neb.

Když loňského roku byl jsem na státní omažské výstavě s p. Chládkem, kde on vystavoval sýr, red. zabradnictví p. Olšan své znamenité moravské proso a já v malé plátěné budce zastupoval jeden z největších českých listů, Pokrok Západu, pravil ke mně p. Chládek jednoho dne: Nemyslíš, příteli, že jest to špatná representace nás 75,000 žijících Čechů ve státu Nebrasce a ze všech těch pouze snad my tři tu zastoupeni? Žel, že jsem musel p. Chládkovi na jeho stesk pouze jen přisvědčiti, ale hned na to povídá mi přítel Chládek: "Nic si z toho nedělejme, co nebylo letos, může být na přesrok a já sám o to budu pečovat a pracovat dle své možnosti, bychom my Češi žijící ve státu Nebrasce příštím rokem lépe byli na výstavě zastoupeni; ba více ještě, příštím rokem bude se skvíti na státní výstavě omažské pěkný český pavilon, nás Čechů nebrasských důstojný a o to se budu starat opět já." Tak pravil mi přítel Chládek při loňské výstavě.

Letošního roku měl jsem jen několik minut potěšení s přítelem Chládkem si pohovořiti a když jen tak mimochodem jsem se ho otázal, co je s tím českým pavilonem, pravil mi: "Nemám teď, hochu, tolik času na to, bych ti vše mohl zodpověděti, ponechme to na příležitější dobu, pak si o tom promluvíme. Jelikož jsem však více s přítelem Chládkem se nesešel, žádám ct. red. Pokroku Západu by dovolila nám ve svém listu několik slov si a tom promluviti.

Vše co od přítele Chládka slyšeti chci, jest: "*Kde zůstal ten český pavilon a kde zůstala ta česká representace, když na státní výstavě já viděti nebylo a o kterou přítel Chládek přislíbil se starati?*"

Tak Vojtíšku, teď snad k tomu budeš míti více času a proto se nestyď a kápni opět jednou božskou, tak jako kdysi o tom "Nedbalovi" v Hospodáři.

Tedy na shledanou příští týden v Pokroku.

Tvůj přítel z Omahy.

Ct. red. Hospodáře jest snažně žádána o otištění tohoto přípisu v ct. jejím listu.

Hurrah pro Cripple Creek.

Pamatujte, že Chicago, Rock Island & Pacific dráha jest jedinou linií, vedoucí z východu přímo do Colorado Springs, přirozené to brány do Cripple Creek okrsku.

Colorado Springs leží na úpatí Pike's Peak na východní straně a Cripple Creek jest částí jihozápadního svahu Pike's Peaku a blíží se jeho západní čáře.

Z Colorado Springs naskytují se vám dvě cesty. Jedna po Midland dráze Ute průsmykem, přes Summit do Cripple Creek a druhá po Denver & Rio Grande dráze přes Pueblo a Florence do Cripple Creek. Vezměte *Great Rock Island Route* vedouce do zázračných těchto zlatých dolů. Mapy, cirkuláře a podmínky na požádání u

Ino Sebastian,
Gen'l Passenger Ag't,
48-1r Chicago, Ill.

Adresář

spolku Česko-Slovenské Dělnické Podpůrné Jednoty pro severozápadní státy: Minnesota, Iowa, Wisconsin, Nebraska a část Dakoty.

Hlavní Jednota v Montgomery, Minn.

Odbývá své schůze každou třetinu měsíce v síni v domě F. V. Staňka a v budově vedle. Velkopředseda, Vojtěch J. Polívka. — Velkonáměstek, F. V. Staněk. — Velkotajemník, Jan Novotný — Velkopokladník, Václ. Prášilka.

Číslo I. v Montgomery, Minn.

odbývá své schůze každou třetinu měsíce v síni Předseda: Jos. Nentvich. — Tajemník: V. Šlajsz v Lexingtonu. — Účetník: Jan Novotný, Montgomery, Minn.

Číslo III. v St. Paul, Minn.

odbývá své schůze každou třetí středu v měsíci. Předseda: F. A. Kech; tajemník, Frank Hlad, 382 W. 7th st., St. Paul, Minn.; účetník, Frank Bitka.

Číslo IV. v Minneapolis

odbývá své schůze každou čtvrtou neděli v měsíci v síni č. 15 Washington Hall, Washington Ave. S. Předseda, Fr. Jindra; tajemník, Josef Straka, 60 Mill St., Minneapolis, Minn.; účetník, F. Kolanda.

Číslo V. v Nové Praze, Minn.

odbývá své schůze každou čtvrtou neděli v měsíci. Předseda Frank Suchomel, tajemník F. J. Novotný, účetník Jan Jelínek, Nová Praha, Minn.

Čís. VI. v Hayward, Minn.

odbývá své schůze první neděli v měsíci. Předseda, Josef Křikava. Tajemník, Antonín Šaman. Vojtěch Pacovský, Glenville, Minn. Účetník, Fr. Bellán. Pokladník, Karel Funfa.

Nová Třeboň, č. VII. v Minn.

odbývá své schůze každou 4. neděli v měsíci. Předseda Jan Klejn, tajemník Jan Jindra, Kilkeney, LeSueur Co., Minn., účetník Mat. Turek pokladník Jan M. Klein.

I. Československ. spol. v Denver, Colo.,

odbývá schůze každou druhou a čtvrtou středu v měsíci v místnosti p. B. Stetzke, 1549 Larimer St. Předseda, J. L. Přibyl, Globeville, Colo.— Záp. tajemník, Josef Drtina, 3750 Franklin St., Denver, Colo. Knihovník, Ant. Kotrč, 2721 Market St., Denver, Colo.

KUPTE SI
PŘEPLAVNÍ LÍSTKY
DO ANEBO Z ČECH
za nejlevnější ceny od
J. J. Havelky
vrchního přeplavního jednatele.

Písárna otevřena v neděli od 8. do 11 h. ráno.

Adresa poštovní **J. J. Havelka,**
144 E. Van Buren st.
Chicago, Ills.
Lake Shore & Michigan Southern, R. R. Depot Room 34

Dráha s pohovkovými vozy
DO TEXAS.

THE MK AND T
MISSOURI, KANSAS & TEXAS RAILWAY.

Wagnerovy Bufetové Spací Vozy

VOLNÉ POHOVKOVÉ VOZY
na všech vlacích.
Nejlepší dráha do všech míst
Kansas, Indianském území, Texasu,
Mexiku a na Tichomořském pobřeží
Jde přímo do

Denison,	Sherman,	Greenville,
Dallas,	Ft. Worth,	Hillsboro,
Waxahachie,	Waco,	Temple,
Belton,	Taylor,	Gainesville,
Lockhart,	Henrietta,	San Marcos,
La Grange,	Denton,	Alvarado,

HOUSTON, GALVESTON, AUSTIN A SAN ANTONIO.

Joseph F. Palik jednatel MUTUAL LIFE, pojišťující na život společnosti v New Yorku. Jednatel pro státy Iowu a Nebrasku. Hlaste se neb doptěte na Joseph F. Palik, North Bend, Neb. 13tf

— Cyklon v St. Louisu za 25 centů. Čtěte ohlášku na jiném místě.